

Från Gröna Torg till Änglavallen

Från Gröna torget till Änglavallen

Camp Nou, Wembley, Parken, Bernabeu, Highbury, San Siro eller Giuseppe Meazza, Olympia eller Ullevi, vilket sug är det inte kring dessa legendariska arenor. Har det då någon betydelse vad arenan heter? Jo, naturligtvis, det ger klubben en identitet och en själ som etsas sig fast i människors hjärtan och hjärnor. Tänk om Olympia hade hetat Helsingborgs idrottsplats eller om man sagt Barcelonas idrottsplats, på spanska då naturligtvis, istället för Camp Nou, hur kul hade det varit.

Så har vi alla dessa besynnerliga

namn på arenor, namn som knappt någon längre kan ge en förklaring till eller vad sägs om. Vidablick, Sellevi, Ulkavallen, Bällevi, Tornävallen, Grönevi, Medevi, Alströmvallen. Men håll med om, att de har en annan klang än Malmö Stadion, Ystads Idrottsplats, Munka Ljungby Idrottsplats o s v.

Även i Ängelholm hade man tidigt synpunkter vad idrottsplatsen skulle heta.

Under rubriken Minnesbilder kan man 50 år med ÄIF läsa följande, skrivet av Gustaf Henricson:

"Det blev tid för anläggande av en ny egen idrottsplats. Den fick egendomligt nog namnet Ängelholms idrottsplats fast

det rätta hade varit ÄIF-Vällen eller något liknande" Mer om detta senare i texten.

Ett av den nya fotbollsföreningens största bekymmer var idrottsplatsfrågan. Efter "kohagen" på Villagatan flyttades verksamheten till "Gröna Torg", som låg ungefär där musikskolan och Stadsparken idag ligger men 1912/13 byggdes Samrealskolan och så var den möjligheten förbrukad. Nya Torg blev nästa "arena" ibland felaktigt kallad för "Gröna Torg". Folk i allmänhet sade "Kortorget" eller "Hästtorget" för planens huvudsakliga uppgift var att husera folk vid de återkommande marknadsdagarna. Korn kunde ibland närvara vid matcherna, precis som på Villagatan men

Av Lars Carlsson

Krönikan

Del 17(1) Arenorna

Vykortsvy över gamla fotbollsplanen vid Nya Torg, i bakgrunden skymtar gamla samrealskolan, idag ligger Komvux lokaler här, Skolgatan/ Östergatan.

Foto: Thorsten Eivert

planen. Det gällde att ha tur vid slantsinglingen, "Oppför- eller nerförbacke" kunde ha en avgörande betydelse. Efter matchen erbjöds avspolning i ena hörnet av den södra sidan genom den pump som vanligtvis användes till att ge kreaturen vatten. I det andra hörnet stod en röd "luta" som användes till omklädnings. Det var en mycket märklig "arena" som också användes till frödröttstävlingar. Gatorna runt omkring brukades som löparbanor men när man skulle avverka tiotusen-

metersloppet så fick man springa ut och vända i Höja. Det var här "smågrabbarna" hämtade sina hjältegestalter i hård konkurrens med de verkliga hjältarna som t ex den spanske målvaktsfantomen "Zamora". Hjältarna på den tiden hette Gustaf Hansson, Hilding Andersson, Henry Lovén m fl. De var säkert lika stora hjältar då som Roger, "Mackan" och Stavros m fl är idag. Och ännu hade "tjugotalet" inte börjat.